

Ontwerp Bestemmingsplan

“Fischerpad 9”

Gemeente Sittard-Geleen

IDN Nummer		NL.IMRO.1883.Fischerpad9-ON01
Opdrachtgever	:	Consortium Grensmaas B.V.
	:	Dhr. M. Van der Zee
Correspondentieadres	:	Postbus 36
	:	6120 AA Born
Opgesteld door		Arvalis Advies B.V.
	:	Dhr. T. Bergsma
Datum; Ontwerp		17 november 2015
	:	

Toelichting Ruimtelijke onderbouwing

1	INLEIDING	1
1.1	Aanleiding en doel nieuw bestemmingsplan	1
1.2	Ligging en begrenzing van het plan	1
1.3	Vigerend bestemmingsplan.	1
1.3.1	Vigerend bestemmingsplan	1
1.3.2	Toetsing	2
1.4	Provinciale omgevingsverordening	3
1.5	Bij het plan behorende stukken	3
1.6	Leeswijzer	4
2	GEBIEDSBESCHRIJVING	5
2.1	Projectbeschrijving	5
2.2	Locatiebeschrijving	5
3	RUIMTELIJK BELEID	7
3.1	Internationaal beleid	7
3.1.1	Natura 2000	7
3.2	Rijksbeleid	7
3.2.1	Structuurvisie infrastructuur en ruimte	7
3.2.2	Natuurbeschermingswet	7
3.2.3	Beschermde soorten (Flora- en Faunawet)	8
3.2.4	Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)	8
3.2.5	Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer "Het Activiteitenbesluit"	9
3.2.6	Luchtkwaliteit	10
3.2.7	Wet geluidhinder	10
3.2.8	Externe veiligheid.	10
3.2.9	Nederlandse richtlijn bodembescherming	11
3.2.10	Waterwet	12
3.3	Provinciaal beleid	12
3.3.1	Provinciaal omgevingsplan Limburg	12
3.3.2	Ambitienota	14
3.3.3	Beleidskader Bodem 2010	14
3.3.4	Limburgs bevelsbeleid Wet bodembescherming 2010	14
3.3.5	Cultuur Historische Waardenkaart Limburg	14
3.4	Gemeentelijke structuurvisie	15
4	Randvoorwaarden / Onderzoeken	17
4.1	Milieu	17
4.1.1	Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (Het Activiteitenbesluit)	17
4.1.2	Bodem en grondwater	17
4.1.3	Luchtkwaliteit	18
4.2	Geluid en Trillingen	19
4.3	Milieuzonering / Bedrijvigheid	19
4.4	Externe Veiligheid	21
4.5	Waterparagraaf	23
4.6	Cultuurhistorie en Archeologie	24
4.7	Natuurwaarden en landschapswaarden	24
4.7.1	Soortenbescherming	25
4.8	Verkeer en infrastructuur	26

5	UITVOERBAARHEID	27
5.1	Grondexploitatie en financiële uitvoerbaarheid	27
5.2	Maatschappelijke haalbaarheid	27
6	HANDHAVINGSPARAGRAAF	29
7	COMMUNICATIEPARAGRAAF	31
7.1	Procedure	31

Bijlagen:

1. Verkennend bodemonderzoek
2. Akoestisch onderzoek
3. Archeologisch rapport
4. Watertoets
5. Quickscan Flora en Fauna
6. Onderzoek externe veiligheid

1 INLEIDING

1.1 Aanleiding en doel nieuw bestemmingsplan

In het voorjaar van 2014 is de voorliggende locatie aangekocht door consortium Grensmaas. Dit met als doel om de beschikking te krijgen over ruilgronden in kader van het Grensmaas project.

In verband met het verplaatsen van een agrariër uit het Grensmaasgebied tussen Itteren – Borgharen en Maasbracht, komt deze locatie nu naar voren als geschikte vestigingslocatie. Het betreft een akkerbouwbedrijf dat zich richt op de teelt van aardappelen, suikerbieten, tarwe, korrelmais en grasland. De bedrijfsoppervlakte beslaat circa 35 hectare. In de zomer van 2014 heeft het consortium overeenstemming bereikt met de agrariër over de ruiling van de gronden.

Overleg tussen Gemeente, consortium Grensmaas en de agrariër heeft opgeleverd dat ondergetekenden de gebouwen van het consortium aankopen onder voorwaarde dat de bestemming wordt gewijzigd in Akkerbouwbedrijf. Het is dus uitdrukkelijk niet de bedoeling om in de toekomst veehouderij-activiteiten op deze locatie te starten.

1.2 Ligging en begrenzing van het plan

Het plangebied is gelegen in het buitengebied van de gemeente Sittard-Geleen, tussen de kern Einighausen en Sittard. Het plangebied heeft een oppervlakte van circa 2 ha. In 2013 is voor de locatie het bestemmingsplan 'Herrekoul' vastgesteld welke de bouw van een aantal woningen mogelijk maakte op een locatie waarop een veehouderijbedrijf gevestigd was.

Deze woningen zijn tot op heden niet tot stand gekomen.

1.3 Vigerend bestemmingsplan.

In deze paragraaf wordt nader ingegaan op het vigerende bestemmingsplan en de relatie hiervan met het te nemen besluit. Het actuele gemeentelijke beleid is opgenomen in paragraaf 3.4.

1.3.1 Vigerend bestemmingsplan

De locatie is gelegen in het bestemmingsplan 'Herrekoul', van de gemeente Sittard-Geleen. Dit plan is vastgesteld bij raadsbesluit van d.d. 26 juni 2013.

Afbeelding 1, uitsnede vigerend bestemmingsplan

Voor de locatie is de navolgende detailinformatie van belang;

- Enkelbestemming;
 - Wonen
 - Groen
 - Verkeer - Verblijfsgebied
- Dubbelbestemming;
 - Leiding-Brandstof
 - Leiding-Gas
- Bouwvlak
- Functieaanduiding
 - Houtwal
 - Waterberging
 - Tuin
 - Specifieke vorm van verkeer - parkeerplaats
- Bouwaanduiding
 - Bijgebouwen

1.3.2 Toetsing

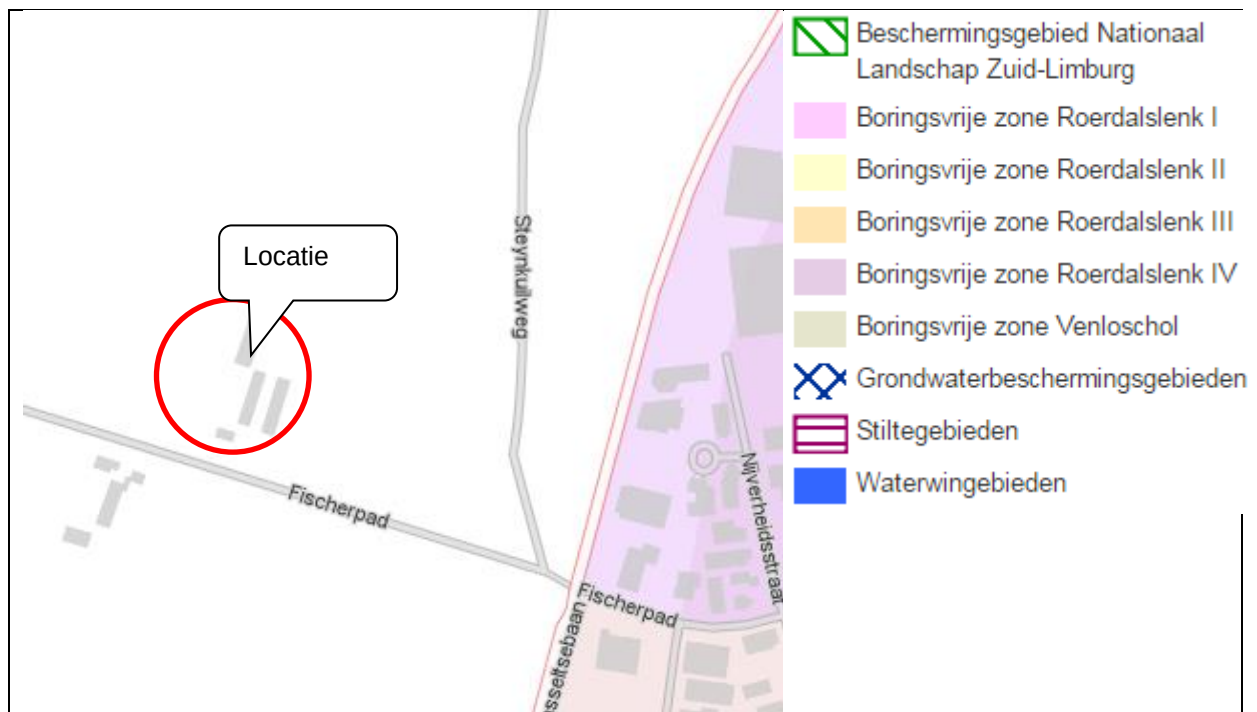
Het planvoornemen voldoet niet aan de vrijstelling en/of afwijkingsvoorwaarden zoals opgenomen in het vigerende bestemmingsplan. Een wijziging van het bestemmingsplan of een omgevingsvergunning met toestemming voor de planologische afwijking is noodzakelijk. In de onderhavige situatie is gekozen voor de wijziging van het bestemmingsplan.

Om de beoogde activiteiten mogelijk te maken is het noodzakelijk dat binnen het plangebied de bestemming wordt omgezet naar 'Agrarisch – Grondgebonden'. De vigerende enkelbestemmingen komen hiermee te vervallen. De beide dubbelbestemmingen blijven gehandhaafd. Er is op basis van de regels bij het vigerende en omliggende bestemmingsplan Buitengebied Sittard' een bouwvlak op de verbeelding geprojecteerd.

1.4 Provinciale omgevingsverordening

Op 12 december 2014 is de Omgevingsverordening Limburg in werking getreden. In deze verordening is het provinciaal beleid nader uitgewerkt in regelgeving. Het hoofdstuk Ruimte van de Omgevingsverordening Limburg 2014 is gebaseerd op artikel 4.1 van de Wet ruimtelijke ordening (Wro). In het hoofdstuk Ruimte van de Omgevingsverordening 2014 zijn voor een beperkt aantal onderdelen van het POL-beleid regels opgenomen. In het POL 2014 is een toelichting gegeven op de gemaakte keuzes voor de onderwerpen die in dit hoofdstuk zijn opgenomen. Daarnaast zijn regelingen opgenomen die naar de mening van het Rijk door de Provincies nader moeten, dan wel kunnen worden uitgewerkt in een provinciale ruimteverordening.

De ruimteverordening richt zich tot de gemeentebesturen. De instructies die in dit hoofdstuk staan moeten door de gemeentebesturen in acht worden genomen bij het opstellen van bestemmingsplannen en beheersverordeningen en bij het verlenen van omgevingsvergunningen. De ruimteverordening heeft dus geen rechtstreekse werking naar burgers en bedrijven, zoals dat voor de meeste andere hoofdstukken van de Omgevingsverordening 2014 wel het geval is.

Afbeelding 2, uitsnede provinciale omgevingsverordening met aandachtsgebieden.

Er zijn geen onderdelen uit de provinciale omgevingsverordening van belang voor de gevraagde ontwikkeling.

1.5 Bij het plan behorende stukken

Samen met de bijbehorende regels, bijlagen en verbeelding vormt deze toelichting het bestemmingsplan. In artikel 3.1.6 van het Bro is vastgelegd aan welke eisen een goede toelichting dient te voldoen.

1. Een bestemmingsplan alsmede een ontwerp hiervoor gaan vergezeld van een toelichting, waarin zijn neergelegd:

- a. een verantwoording van de in het plan gemaakte keuze van bestemmingen;
- b. een beschrijving van de wijze waarop in het plan rekening is gehouden met de gevolgen voor de waterhuishouding;
- c. de uitkomsten van het in artikel 3.1.1 bedoelde overleg;
- d. de uitkomsten van het met toepassing van artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht verrichte onderzoek;
- e. een beschrijving van de wijze waarop burgers en maatschappelijke organisaties bij de voorbereiding van de planologische afwijking zijn betrokken;
- f. de inzichten over de uitvoerbaarheid van het plan.

1.6 Leeswijzer

Het onderhavige wijzigingsplan voorziet in de benodigde motivering van het planvoornemen, in de vorm van een toelichting. Aan bod komen de volgende aspecten:

- project- en gebiedsbeschrijving, hoofdstuk 2;
- het actuele beleid met betrekking tot de milieuwetgeving en ruimtelijke ordening met toetsing aan het ruimtelijke beleid, hoofdstuk 3;
- toetsing aan milieuwetgeving met betrekking tot bestaande of potentiële belemmeringen in de omgeving van het plangebied (bodemkwaliteit, luchtkwaliteit, geluidhinder, waterparagraaf, aanwezige leidingen, archeologische waarden en natuurlijke en landschappelijke aspecten) en conclusie, hoofdstuk 4;
- uitvoerbaarheid, hoofdstuk 5;
- handhavingsparagraaf, hoofdstuk 6;
- communicatieparagraaf, hoofdstuk 7.

2 GEBIEDSBESCHRIJVING

2.1 Projectbeschrijving

In verband met de uitvoering van het project Grensmaas worden de bedrijfsactiviteiten van een agrariër verplaatst naar de voorliggende locatie Fischerpad 9 te Einighausen. Het betreft een akkerbouwbedrijf dat zich richt op de teelt van aardappelen, suikerbieten, tarwe, korrelmais en grasland met een oppervlakte van circa 35 ha.

Op de locatie Fischerpad 9 staan momenteel een bedrijfswoning, twee stierenstallen en een open veldschuur. Voor de locatie is een bestemmingsplanwijziging doorgevoerd om woningbouw mogelijk te maken. Dit plan is niet tot uitvoer gekomen.

De agrariër is van plan om de 2 stierenstallen (50 bij 12 meter), na het saneren van het asbest, te slopen en ter plaatse een multifunctionele loods van circa 45 bij 20 meter te bouwen. Deze zal worden opgericht op de locatie van de nu bestaande oostelijke stierenstal. De bestaande open veldschuur zal worden opgeknapt. Het asbesthoudend dak wordt gesaneerd en vernieuwd, daarbij worden de wanden voorzien van beplating. Ook zal de erfverharding worden gerenoveerd/vernieuwd en zal nieuwe erfafscheiding en beplanting worden aangelegd.

Op de locatie zal een beperkte opslag in gebruik worden genomen voor dieselolie (max. 2.500 liter) en zal er tijdens het groeiseizoen beperkt gewasbeschermingsmiddelen in voorraad worden gehouden. Deze opslagen zullen aan de wettelijk eisen en milieuvoorschriften voldoen. Op de locatie zal verder opslag en onderhoud van en aan machines plaatsvinden, almede de (al dan niet tijdelijke) opslag van zaaizaad, pootgoed en kunstmest, hooi, stro en andere geoogste producten plaatsvinden.

2.2 Locatiebeschrijving

Het plangebied is gelegen aan het Fischerpad in Einighausen, in het buitengebied van de gemeente Sittard-Geleen. Het bedrijf wordt ontsloten via het Fischerpad, zowel in de richting van Einighausen in het westen als Sittard in het oosten.

Tegenover de locatie is een agrarisch bedrijf gevestigd. Verder wordt de locatie omsloten door agrarisch gebied.

3 RUIMTELIJK BELEID

3.1 Internationaal beleid

Vanuit Europa zijn er twee richtlijnen waarmee rekening moet worden gehouden in het kader van dit project;

- De Vogel- en Habitatrichtlijn (Natura 2000)
- Richtlijn industriële emissies (RIE).
- Milieueffectrapportage (MER)

3.1.1 Natura 2000

De Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn, beschermen de natuur in heel Europa. Beide richtlijnen beschermen bepaalde gebieden. De Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebieden worden in Nederland gecombineerd als Natura 2000-gebieden aangewezen. De al eerder aangewezen Vogelrichtlijngebieden worden daarbij opnieuw aangewezen. Alle habitatgebieden vallen sinds 1 februari 2009 ook onder de Natuurbeschermingswet. Het toetsingskader ammoniak maakt plaats voor een handreiking aan het bevoegd gezag. In veel gevallen zullen dit de provincies zijn. Deze handreiking kan het bevoegd gezag helpen bij de afweging of bestaand gebruik, nieuwvestiging of uitbreiding van activiteiten met stikstofuitstoot in of in de omgeving van Natura 2000-gebieden kan worden toegestaan of niet. De handreiking is een hulpmiddel voor de periode totdat Natura 2000-beheerplannen van kracht zijn geworden. Het is niet een tot in detail ingevulde handreiking. Het bevoegd gezag krijgt de ruimte om tot een evenwichtig oordeel te komen op gebiedsniveau. Uit de uitspraak en het advies van de Raad van State kan niet de conclusie worden getrokken dat uitbreiding van veehouderijbedrijven niet meer mogelijk is. Voor een vergunning is nu steeds een afzonderlijke toets nodig van de effecten op een Natura 2000- gebied. Voor veehouderijen in of bij Habitatrichtlijngebieden moet dat bij oprichtingen of uitbreidingen die significante gevolgen kunnen hebben, een habitattoets (passende beoordeling) worden doorlopen.

De provincie Limburg hanteert het uitgangspunt dat bij een afstand van meer dan 10 kilometer tot een Natura 2000 gebied geen beoordeling in het kader van de NB-wet nodig is. Zie paragraaf 4.7 voor de toetsing.

3.2 Rijksbeleid

3.2.1 Structuurvisie infrastructuur en ruimte

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld. In deze Structuurvisie staan de (rijks)plannen voor ruimte en mobiliteit. Overheden, burgers en bedrijven krijgen de ruimte om zelf oplossingen te creëren. Het rijk richt zich met name op het versterken van de internationale positie van Nederland en het behartigen van de nationale belangen.

De nieuwe Structuurvisie vervangt verschillende bestaande nota's, zoals de Nota Ruimte, de Nota Mobiliteit, de agenda Landschap en de agenda Vitaal platteland.

Het rijksbeleid, zoals verwoord in structuurvisie infrastructuur en ruimte, is door provincie en gemeente verder uitgewerkt in provinciaal en lokaal beleid, zoals het POL en de handreiking ruimtelijke ontwikkeling. In deze onderbouwing wordt daarom niet verder ingegaan op de structuurvisie infrastructuur en ruimte.

3.2.2 Natuurbeschermingswet

In 1998 is er een nieuwe gewijzigde Natuurbeschermingswet gekomen die uitsluitend gericht is op gebieden, terwijl de soortbescherming is opgenomen in de Flora- en Faunawet. Deze Natuurbeschermingswet 1998 richt zich onder andere op een omvangrijk Europees netwerk: Natura 2000. Rondom deze gebieden is in de wet een uitgebreid instrumentarium gebouwd dat beheer, herstel en bescherming mogelijk maakt. Kernelementen daarbij zijn: het beheerplan, het vergunningstelsel en de goedkeuring van plannen, zie paragraaf 4.7.

3.2.3 Beschermde soorten (Flora- en Faunawet)

De Flora- en Faunawet vormt voor wat betreft de soortenbescherming een concrete en correcte implementatie van de habitatrichtlijn. Deze wet is op 1 april 2002 in werking getreden. Doel van deze wet is de bescherming van dier- en plantensoorten in hun natuurlijke leefgebied. Als gevolg van ruimtelijke ingrepen is het mogelijk dat beschermde soorten beschadigd, verstoord of vernietigd worden. Als op basis van onderzoeksgegevens blijkt dat beschermde soorten voorkomen, kan dit consequenties hebben voor de voorgenomen ruimtelijke ingreep.

Indien er sprake is van het voorkomen van beschermde sier- en plantensoorten uit tabel 1 behorende bij de FF-wet dan geldt een vrijstelling en moet de zorgplicht worden nagekomen. Zijn er soorten aangetroffen die in tabel 2 behorende bij de FF-wet voorkomen, dan geldt er alleen een vrijstelling als er een goedgekeurde gedragscode van toepassing is. Er is geen door de minister goedgekeurde gedragscode en dus is er geen vrijstelling voor dier- en plantensoorten uit tabel 2 van toepassing. Bij soorten uit tabel 3 behorende bij de Ff-wet kan in geval de soort voorkomt in bijlage 1 bij het Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten geen ontheffing nodig zijn afhankelijk van getroffen maatregelen. In andere gevallen moet bij soorten uit tabel 3 altijd ontheffing worden aangevraagd.

Alleen als er geen beschermde dier- of plantensoorten voorkomen in het in het projectgebied hoeft er zeker geen ontheffing te worden aangevraagd. Als er wel beschermde dier- of plantensoorten in het projectgebied zitten, maar er kan aangetoond worden dat de voorgenomen activiteiten geen effecten hebben op beschermde dier- of plantensoorten, dan hoeft er ook geen ontheffing te worden aangevraagd. In beide gevallen is de zorgplicht van toepassing.

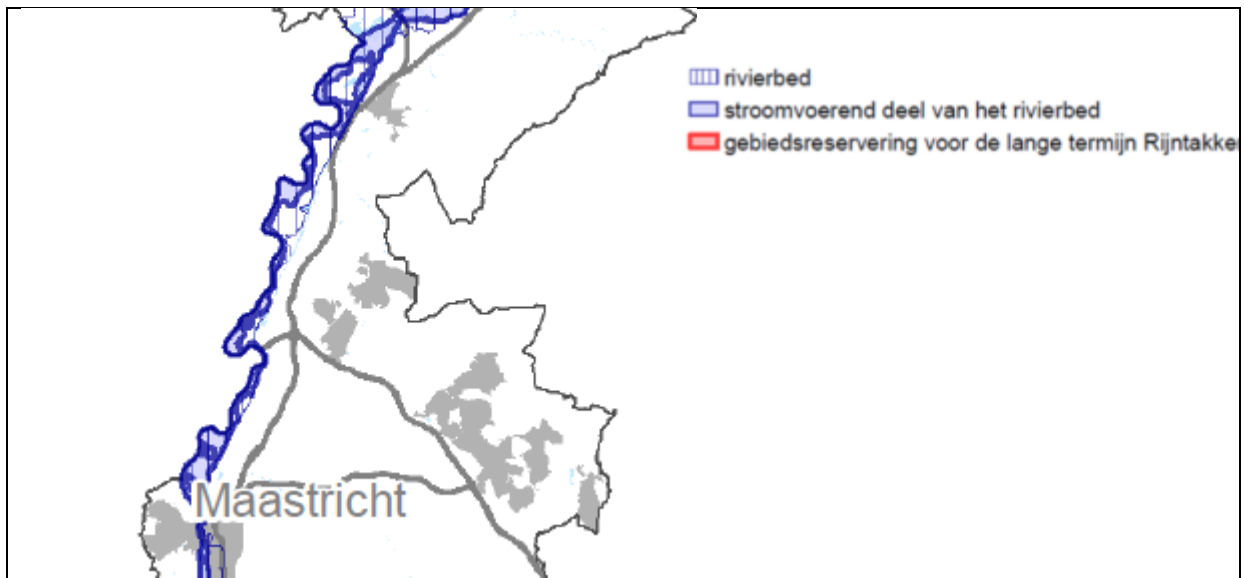
Pas als er én beschermde dier- en plantensoorten voorkomen in het projectgebied én de activiteiten effecten hebben op de dier- of plantensoorten dan komt een toets aan de tabellen 1, 2 en 3 van de FF-wet en eventueel een toets aan het Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten aan de orde. Zie voor nadere toetsing paragraaf 4.7.

3.2.4 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Om de 13 nationale belangen door te laten werken in ruimtelijke plannen van lagere overheden is naast de SVIR op 30 december 2011 het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) in werking getreden. Op 1 oktober 2012 is de eerste aanvulling bij het Barro vastgesteld.

In het Barro zijn regels opgenomen waaraan de inhoud van bestemmingsplannen moet voldoen. Het Barro omvat alle ruimtelijke rijksbelangen die juridisch doorwerken op het niveau van bestemmingsplannen. Het gaat om kaders voor onder meer het bundelen van verstedelijking, de bufferzones, nationale landschappen, de Ecologische Hoofdstructuur, de kust, grote rivieren, militaire terreinen, mainportontwikkeling van Rotterdam en de Waddenzee. Met het Barro maakt het Rijk proactief duidelijk waar provinciale verordeningen en gemeentelijke bestemmingsplannen aan moeten voldoen. Uit de regels en kaarten behorende bij het Barro kan worden afgeleid welke aspecten relevant zijn voor het ruimtelijke besluit.

In het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) is door het Rijk vastgelegd dat de Provincie verantwoordelijk is voor de begrenzing van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS, inmiddels door het Rijk Nationaal Natuurnetwerk genoemd) en begrenzing en bescherming van de EHS dient vast te leggen in een provinciale verordening. In Limburg is de EHS vastgelegd in de Goudgroene natuurzone. In paragraaf 5 van de omgevingsverordening wordt de begrenzing van de Goudgroene natuurzone bepaald en wordt invulling gegeven aan het beschermingsregime op basis van het Barro en de daarin verwoorde 'Spelregels EHS'.

Afbeelding 3, Uitsnede besluit algemene regels ruimtelijke ordening

In het plangebied werken geen regels vanuit het Barro rechtstreeks door.

3.2.4.1 Ecologische Hoofstructuur

Om flora- en faunasoorten in staat te stellen om op lange termijn te overleven en zich te ontwikkelen zijn vanuit ruimtelijk oogpunt twee zaken essentieel: het behoud van leefgebieden en de mogelijkheden om zich te kunnen verplaatsen tussen leefgebieden. In internationaal verband heeft Nederland zich met het Biodiversiteitsverdrag en de Europese Vogel- en Habitatrichtlijnen (Natura 2000) gecommitteerd aan afspraken over soorten (Flora- en Fauna) en leefgebieden van soorten (habitats). Het Rijk is verantwoordelijk voor het nakomen van die aangegane verplichtingen. Binnen de door het Rijk gestelde kaders begrenzen, beschermen en onderhouden de provincies een natuurnetwerk met de juiste ruimtelijke, water- en milieucondities voor kenmerkende ecosystemen van (inter)nationaal belang. Dit provincie- en landsgrensoverschrijdende netwerk is de herijkte nationale Ecologische Hoofstructuur (EHS).

De landelijke doelstellingen zijn door de Provincies nader uitgewerkt, dan wel kunnen nader worden uitgewerkt in een provinciale ruimteverordening. Dit vloeit voort uit het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro), van 30 december 2011. De regels voor de ecologische hoofdstructuur zijn door de Provincie Limburg ondergebracht in het onderdeel Goudgroene Natuurzone, zie ook paragraaf 3.3.1.

3.2.5 Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer “Het Activiteitenbesluit”

Afgekort het Barim, ook wel genoemd “Het Activiteitenbesluit”. In het besluit zitten algemene regels voor bedrijven die onder de Wm vallen en voorheen een milieuvergunning nodig hadden. Het Barim (Activiteitenbesluit) maakt onderscheid tussen 3 categorieën van bedrijven: type A, B en C. Het hangt af van de milieubelasting, onder welke categorie een bedrijf valt. Type A bedrijven moeten zich houden aan de regels van het Barim (Activiteitenbesluit) maar zijn niet meldingsplichtig ten aanzien van hun activiteiten. Type B bedrijven zijn wel meldingsplichtig ten aanzien van hun activiteiten. Voor type C bedrijven geldt dat zij (voor het onderdeel milieu) nog steeds een omgevingsvergunning moeten aanvragen.

Het Activiteitenbesluit is een Algemene Maatregel van Bestuur. Het betekent dat bedrijven aangeduid met het begrip inrichting, die onder dit besluit vallen, geen aparte vergunning nodig hebben, maar wel moeten voldoen aan de voorschriften uit het besluit. De voorschriften zijn bedoeld om een zo groot mogelijke bescherming van het milieu te bereiken. Meer specifiek gaat het daarbij om het voorkomen of zoveel mogelijk beperken van gevaar, schade of hinder voor de directe omgeving. Daarnaast zijn meer op preventie gerichte voorschriften opgenomen over verwijderen, voorkomen en hergebruiken van afvalstoffen en zuinig gebruik van energie en water.

Het besluit kan van toepassing zijn indien er uitsluitend of in hoofdzaak sprake is van een:

- melkrundveehouderij;
- akkerbouw- of tuinbouwbedrijf met open grondteelt;
- (agrarisch) gemechaniseerd loonbedrijf;
- paardenhouderij;
- kinderboerderij;
- kleinschalige veehouderij;
- witloftrekkerij of teeltbedrijf met eetbare paddenstoelen of andere gewassen in een gebouw;
- bedrijf voor de opslag van vaste mest, bloembollenafval, afgedragen gewas of gebruikt substraatmateriaal;
- spoelbassin bedrijf;

Of van een samenspel van bovengenoemde bedrijvigheden.

Zie paragraaf 4.1.1 voor de toetsing aan het Barim (activiteitenbesluit)

3.2.6 Luchtkwaliteit

De Eerste Kamer heeft op 9 oktober 2007 het wetsvoorstel voor de wijziging van de 'Wet milieubeheer' goedgekeurd (Stb. 2007, 414). Met name hoofdstuk 5 titel 2 uit genoemde wet is veranderd. Omdat titel 2 handelt over luchtkwaliteit staat de nieuwe titel 2 bekend als de 'Wet luchtkwaliteit'. Deze wet is op 15 november 2007 (Stb. 2007, 434) in werking getreden en vervangt het 'Besluit luchtkwaliteit 2005'. De wet is één van de maatregelen die de overheid heeft getroffen om:

- negatieve effecten op de volksgezondheid als gevolg van te hoge niveaus van luchtverontreiniging aan te pakken
- mogelijkheden voor ruimtelijke ontwikkeling te creëren ondanks de overschrijdingen van de Europese grenswaarden voor luchtkwaliteit

De 'Wet luchtkwaliteit' voorziet onder meer in een gebiedsgerichte aanpak van de luchtkwaliteit via het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). De programma-aanpak zorgt voor een flexibele koppeling tussen ruimtelijke activiteiten en milieugevolgen. Van bepaalde projecten met getalsmatige grenzen is vastgesteld dat deze 'niet in betekenende mate' (NIBM) bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze mogen zonder toetsing aan de grenswaarden voor luchtkwaliteit uitgevoerd worden. Een project draagt 'niet in betekende mate' bij aan de luchtverontreiniging als de 3% grens niet wordt overschreden. 3 % is gedefinieerd als 3 % van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie van fijn stof (PM₁₀) of stikstofdioxide (NO₂). Dit komt overeen met 1,2 microgram/m³ voor zowel PM₁₀ als NO₂. Het NSL is per 1 augustus 2009 in werking getreden. De voorlopig looptijd is in 2014 verlengd tot en met 31 december 2016. De reikwijdte en werking van het NSL veranderd daardoor niet, zie verder paragraaf 4.1.3.

3.2.7 Wet geluidhinder

De Wet geluidhinder dateert van 16 februari 1979. De Wgh bevat een uitgebreid stelsel van bepalingen ter voorkoming en bestrijding van geluidshinder door onder meer industrie, wegverkeer en spoorwegverkeer.

De normstelling op woningen is geregeld in de Wet milieubeheer (Wm) en de Wet ruimtelijke ordening (Wro). De wetten richtten zich vooral op de bescherming van de burger in zijn woonomgeving en bevat bijvoorbeeld normen voor de maximale geluidsbelasting op de gevel van een huis, zie paragraaf 4.2.

3.2.8 Externe veiligheid.

3.2.8.1 Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI)

Het Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI) is in 2004 in werking getreden. Hiermee zijn de risiconormen voor externe veiligheid met betrekking tot bedrijven met gevaarlijke stoffen wettelijk vastgelegd. In 2004 is ook de Regeling Externe Veiligheid Inrichtingen (REVI) in werking getreden. Deze regeling strekt tot uitvoering van het BEVI.

Het BEVI heeft als doel zowel individuele als groepen burgers een minimum beschermingsniveau te garanderen tegen een ongeval met gevaarlijke stoffen.

Het Bevi is van toepassing op Wm-vergunningplichtige risicovolle inrichtingen en/of nabijgelegen beperkt kwetsbare en kwetsbare objecten. Het bedrijf van de initiatiefnemer is een inrichting die niet onder de definitie van risicovolle inrichting (ex artikel 2 Bevi) valt.

Plaatsgebonden risico

Men kan de kans berekenen, dat zich op een bepaalde plaats over een periode van één jaar een dodelijk ongeluk voordoet, als direct gevolg van een incident op een bedrijf indien zich op die plaats iemand bevindt. Hierbij is het niet van belang of op die plaats daadwerkelijk een persoon aanwezig is. Concreet: de kans dat een denkbeeldig persoon, die zich een jaar lang permanent op de betreffende plek bevindt (de plek waarvoor het risico is uitgerekend), dodelijk verongelukt door een bedrijfs- of transportongeval. Dit risico, wordt het plaatsgebonden risico genoemd.

Groepsrisico:

Bij het berekenen van het risico is het – in plaats van uit te gaan van een denkbeeldig persoon – ook mogelijk om te kijken naar de werkelijk aanwezige bevolking en de verspreiding van die bevolking rondom een bedrijf. Bepaald wordt dan hoe groot de kans is op één, tien of meer slachtoffers tegelijk onder die bevolking. Deze kans op een ramp van een bepaalde omvang heet het groepsrisico. Welke kans acceptabel geacht wordt, is onder andere afhankelijk van de omvang van de ramp en de mate waarin hulpverleners op de bestrijding ervan zijn voorbereid.

Zie verder paragraaf 4.4 voor de toetsing.

3.2.8.2 Besluit externe veiligheid buisleidingen (BEVB)

Op 1 januari 2011 is het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) met de bijbehorende Regeling externe veiligheid buisleidingen (Revb) in werking getreden. Het Bevb regelt onder andere welke veiligheidsafstanden aangehouden moeten worden rond buisleidingen met gevaarlijke stoffen. De normstelling is hierbij in lijn met het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi).

In het plangebied lopen enkele leidingen, zie paragraaf 4.4 voor de toetsing.

3.2.8.3 Besluit externe veiligheid transportroutes (BEVT)

De staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu, heeft op 19 maart 2014, de regeling gepubliceerd over de vaststelling van de ligging van de risicoplafonds langs transportroutes en regels voor ruimtelijke ontwikkelingen langs transportroutes in verband met externe veiligheid (Regeling basisnet)

Om duidelijkheid te verschaffen in de risico's van het vervoer van gevaarlijke stoffen is het Basisnet ontwikkeld. Het Basisnet geeft de verhouding aan tussen ruimtelijke ordening en de risico's van het vervoer van gevaarlijke stoffen over wegen, vaarwegen en spoorwegen. Zo wordt beschreven welke ruimtelijke ontwikkelingen al dan niet zijn toegestaan in het gebied tot 200 meter vanaf de infrastructuur. Het Basisnet beperkt zich tot de rijksinfrastructuur.

Binnen het Btev krijgen provincies de mogelijkheid om voor provinciale wegen een provinciaal Basisnet vast te stellen. Voor Limburg zijn in 2009 en 2010 tellingen verricht en berekeningen uitgevoerd om inzicht te krijgen op de risico's van het vervoer van gevaarlijke stoffen via de provinciale wegen. Hieruit blijkt dat in Limburg, nu en in de toekomst (tot 2020) geen knelpunten te verwachten zijn. Slechts op één locatie was sprake van een plaatsgebonden risicocontour die buiten de weg valt (N280 bij Roermond). Daarbinnen mogen geen nieuwe kwetsbare objecten worden ontwikkeld. Doordat zich geen knelpunten voordoen wordt momenteel bezien of het vaststellen van een provinciaal Basisnet voor Limburg meerwaarde heeft.

Het plangebied ligt niet in de nabijheid van een transportroute die is opgenomen in het basisnet, zie paragraaf 4.4 voor de toetsing.

3.2.9 Nederlandse richtlijn bodembescherming

De Wet bodembescherming is op 3 juli 1986 in werking getreden en bevat het wettelijk kader voor het bodembeleid. Op 1 januari 2006 is de Wet Bodembescherming gewijzigd (artikel 46 Besluit financiële

bepalingen bodemsanering). De grote hoeveelheid verontreinigde locaties maakte dit noodzakelijk. Met de voortzetting van het toenmalige beleid zou het nog zeker honderd jaar duren voordat de Nederlandse bodem 'schoon' is. De nieuwe regels moeten er voor zorgen dat de bodemverontreinigingsproblematiek in circa vijftientig jaar wordt beheerst. Dit door bodemsaneringen beter aan te laten sluiten bij de maatschappelijke dynamiek. Het doel is zo te komen tot een effectiever bodembeleid.

De Wet bodembescherming (Wbb) bevat de voorwaarden die (kunnen) worden verbonden aan het verrichten van handelingen in of op de bodem. Primair komt bescherming en sanering in de wet aan bod. De wet heeft alleen betrekking op landbodems. De belangrijkste basis vormt het 'zorgplicht' artikel 13. Ieder die op of in de bodem handelingen verricht en die weet of redelijkerwijs had kunnen vermoeden dat door die handelingen de bodem kan worden verontreinigd of aangetast, is verplicht alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd, teneinde die verontreiniging of aantasting te voorkomen, dan wel indien die verontreiniging of aantasting zich voordoet, de verontreiniging of de aantasting en de directe gevolgen daarvan te beperken en zoveel mogelijk ongedaan te maken. Indien de verontreiniging of aantasting het gevolg is van een ongewoon voorval, worden de maatregelen onverwijld genomen.

Vrijwel alle gebruiksvormen kennen in meerdere of mindere mate interactie met de bodem. Uitgangspunt van een goede ruimtelijke ordening is dat de bodemkwaliteit geschikt is voor de beoogde bestemming en de daarin toegestane gebruiksvormen. Daarmee is het aspect bodemkwaliteit ook van invloed op de uitvoerbaarheid van het plan. Dit betekent dat het aspect bodemkwaliteit voor vrijwel alle nieuwe ontwikkelingen die met ruimtelijke plannen mogelijk worden gemaakt relevant is en daarom onderzocht, beoordeeld en beschreven moet worden. De mate waarin beoordeling van de bodemkwaliteit aan de orde is, is met name afhankelijk van aard en omvang van de functiewijziging.

Volgens de modelverordening van de VNG is er een bodemonderzoek noodzakelijk indien er op de locatie mensen langer dan 2 uur in de gebouwen verblijven. In de onderhavige situatie is dit het geval.

Zie paragraaf 4.1.2 voor de toetsing.

3.2.10 Waterwet

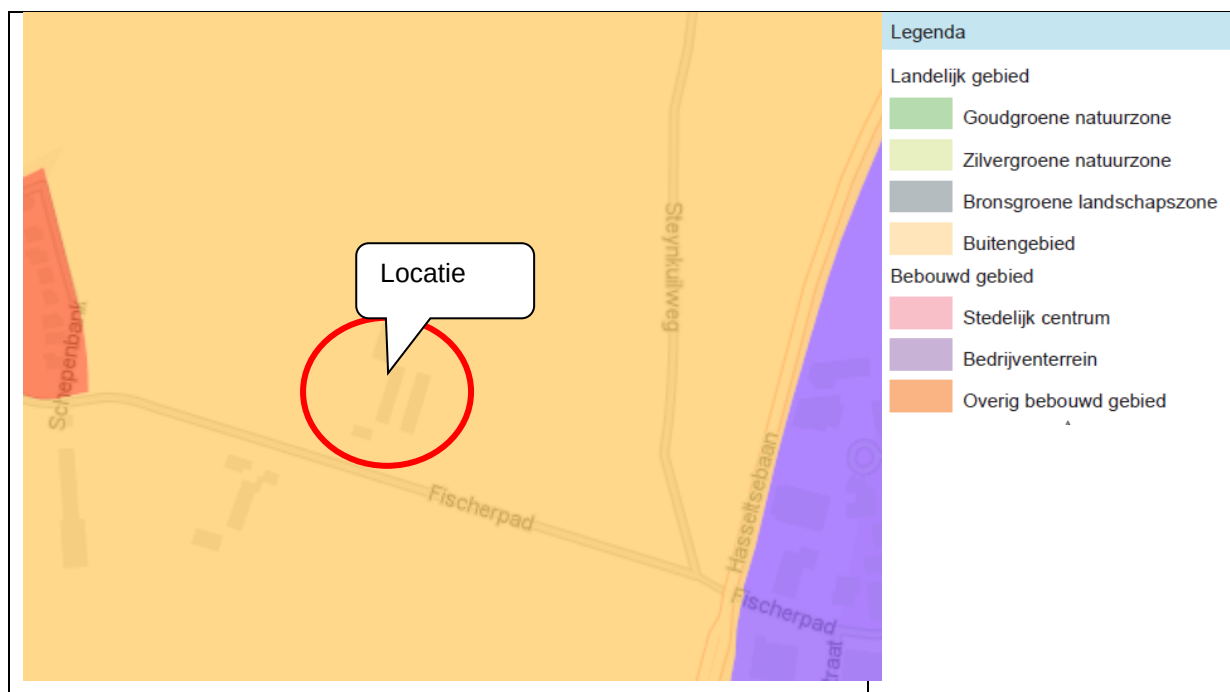
Op 22 december 2009 is de Waterwet in werking getreden. Een achttal wetten is samengevoegd tot één wet, de Waterwet. De Waterwet regelt het beheer van oppervlaktewater en grondwater, en verbetert ook de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening. Daarnaast levert de Waterwet een flinke bijdrage aan de vermindering van regels, vergunningenstelsels en administratieve lasten. De provincie Limburg heeft die beleid vertaalt in het provinciaal waterplan, zie paragraaf 4.4 voor de toetsing.

3.3 Provinciaal beleid

3.3.1 Provinciaal omgevingsplan Limburg

Het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (het POL) is op 12 december 2014 vastgesteld door Provinciale Staten van de provincie Limburg en is een plan op hoofdlijnen. Het biedt een samenhangend overzicht van de provinciale visie op de ontwikkeling van de kwaliteitsregio Limburg, en de ambities, rol en werkwijze op een groot aantal beleidsterreinen. Het is zowel Structuurvisie, Streekplan, Waterhuishoudingplan, Milieubeleidsplan, als Verkeer en vervoerplan, en bevat de hoofdlijnen van de fysieke onderdelen van het economische, en sociaal-culturele beleid.

Het POL wordt doorlopend geactualiseerd en aangevuld. In het vervolg van deze paragraaf wordt steeds uitgegaan van de meest actuele vastgestelde POL aanvulling. De diverse POL aanvullingen worden periodiek verwerkt in de perspectieven kaart.

afbeelding 4, POL kaart1, zonerings Limburg

Toetsing.

Het projectgebied is op grond van het Provinciaal Omgevingsplan Limburg aangeduid als landelijk gebied 'buitengebied'. Het initiatief past goed binnen deze aanduidingen, zie ook onderstaand.

Landelijk gebied

Dit is het gebied buiten de steden, plattelandskernen en bedrijventerreinen. De contramale dus van het bestaand bebouwd gebied. Een rijk geschakeerd gebied bestaande uit rivier- en beekdalen, hellingen, landbouwgronden, glastuinbouw, bos- en natuurgebieden, delfstofwinningen, solitaire woningen en bedrijfsgebouwen, linten en clusters van bebouwing, verblijfsrecreatieve terreinen e.d. en doorsneden met allerlei vormen van infrastructuur. Het landelijk gebied wordt op hoofdlijnen en indicatief onderverdeeld in 4 zones: goudgroene natuurzones, zilvergroene natuurzones, bronsgroene landschapszone en buitengebied.

Buitengebied

Deze zone omvat een breed scala aan gebieden variërend van landbouwgebieden in algemene zin, glastuinbouwgebieden, ontwikkelingsgebieden intensieve veehouderij, verblijfsrecreatieve terreinen, stadsrandzones tot linten en cluster van bebouwing. De betekenis en begrenzing van het (bestaand) bebouwd gebied, onlosmakelijk onderdeel van de ladder van duurzame verstedelijking is één van de Limburgse principes. Vanwege het belang dat gehecht wordt aan een optimaal gebruik van het (bestaand) bebouwd gebied, neemt de provincie Limburg in het POL een (indicatief) kaartbeeld daarvan op, onderverdeeld in stedelijk centrum, bedrijventerrein en overig bebouwd gebied (kaart 1). Het gaat om de weergave van de feitelijke situatie: geplande en beoogde uitbreidingen in uitleglocaties maken er geen deel van uit, meestal vallen die onder het buitengebied. Het is zeker geen visiekaart. Die wordt door en met de drie regio's gemaakt in de trajecten van regionale visievorming, resulterend in bestuursovereenkomsten. De precieze begrenzing van het (bestaand) bebouwd gebied gebeurt op gemeentelijk niveau. De regionale visies en afspraken bieden daarbij een belangrijk kader om uitspraken te doen over de zonerings en daaraan gekoppelde principes. Die regionale visies krijgen vertaling in gemeentelijke structuurvisies en bestemmingsplannen. Gemeenten kunnen ervoor kiezen om gebruik te maken van in het verleden gehanteerde begrenzingen zoals rode contouren.

3.3.2 Ambitienota

De Provincie Limburg heeft, samen met agrarische ondernemers en een aantal stakeholders, de richting voor de Limburgse land- en tuinbouw bepaald en verwoord in een Ambitienota. "In 2015 moet elk land- en tuinbouwbedrijf een lust voor zijn omgeving zijn. Door vernieuwing om de sterke marktpositie te behouden, maar met de garantie dat de gezondheid van mens en dier niet in het geding raakt.

De land- en tuinbouw is van groot belang voor onze provincie. Niet alleen omdat er vele duizenden mensen werken in deze sector, maar ook omdat de land- en tuinbouw sinds jaar en dag een belangrijke economische motor is. Nederland is de op een na grootste exporteur van vers voedsel in de wereld. Limburg speelt daar, vooral vanwege de geografische ligging, een belangrijke rol in. De provincie Limburg streeft met deze ambitie naar een vergroting van de toegevoegde waarde van 2 miljard nu naar 3,5 miljard in 2025."

Het belang van de land- en tuinbouw voor Limburg gaat echter veel verder. "Als eigenaar van 60% van het provinciale grondgebied bepalen boeren en tuinders mede hoe aantrekkelijk inwoners, recreanten en toeristen het Limburgse landschap vinden. De land- en tuinbouw is daarmee een belangrijke rentmeester voor onze groene omgeving.

Het zijn vooral de agrarische ondernemers die aan zet zijn. Aangespoord door burgers, beleidsmakers en belangenbehartigers maken zij hun eigen keuzes en afwegingen voor de komende tijd. De Provincie Limburg wil de boeren en tuinders daar bij helpen. Door bijvoorbeeld minder regels. Daarnaast heeft de Provincie de ambitie om beleid te ontwikkelen waarin ondernemersruimte, kwaliteit van de woon- en werkomgeving en maatschappelijke belangen in balans zijn. Waar nodig ontwikkelt de provincie zelf initiatieven, maar ze sluit ook graag aan bij bestaande ontwikkelingen. De provincie wil zich inspannen om innovaties en ideeën te versnellen.

Toetsing

Het voorliggende initiatief betreft de verplaatsing van een bestaand agrarisch bedrijf naar de voorliggende (voormalige agrarische) locatie in het kader van project Grensmaas. Dit past goed binnen de ambitienota.

3.3.3 Beleidskader Bodem 2010

Op 28 september 2010 hebben GS het Beleidskader bodem 2010 vastgesteld. Dit beleidskader omvat het provinciale beleid voor de aanpak van bodemverontreiniging in Limburg, en vervangt het Beleidskader bodem 2005.

3.3.4 Limburgs bevelsbeleid Wet bodembescherming 2010

Op 31 augustus 2010 hebben GS het Limburgs bevelsbeleid Wbb 2010 vastgesteld. Dit bevelsbeleid heeft betrekking op het inzetten van onderzoeks- en saneringsbevelen, het bevel tot het treffen van tijdelijke beveiligingsmaatregelen (bevel TBM) en het bevel tot het nemen van beheersmaatregelen. Daarbij wordt een onderscheid gemaakt tussen een bevel jegens de veroorzaker, de eigenaar, de erfpachter of de zakelijk of persoonlijk gerechtigde die het terrein bedrijfsmatig gebruikt of heeft gebruikt (hierna: gebruiker) en drie bijzondere categorieën: grondwaterverontreiniging op niet-bronpercelen, bewoners en erfgenamen. Het bevelsbeleid is afgestemd met de notitie 'Beleidsregel kostenverhaal, artikel 75 Wbb april 2007' van VROM.

3.3.5 Cultuur Historische Waardenkaart Limburg

De inventarisatie gegevens van de Cultuur Historische Waardenkaart hebben een informatieve en signaleringsfunctie, en maken de informatie zichtbaar die momenteel voorhanden is over de Limburgse cultuurhistorie. Ze vormen zo de startdocumenten om te komen tot een integrale cultuurhistorische waardenkaart voor de provincie Limburg. Zij kunnen er toe bijdragen om de cultuurhistorische dimensie te betrekken bij ruimtelijke, toeristische en culturele ontwikkelingen en voornemens.

De Cultuur Historische Waardenkaart bestaat uit de volgende onderwerpen:

- Archeologie
- Bouwkunde
- Historische geografie

Bouwkunde

De bouwkundige gegevens zijn onderverdeeld in:

Kapellen, Kruisen, Beelden, Beschermd dorpsgezichten, Monumenten, Rijksmonumenten, Monumenten inventarisatie project. De gegevens over het bouwkundige erfgoed zijn in de Cultuur Historische Waardenkaart aangegeven voor zover bekend, het betreft hier de beschermende indicators als: jaargang, typologie, architectuurstijl, karakteristiek, authenticiteit, plaatselijke kenmerken.

Historische geografie

Het betreft hier de volgende gegevens:

Cultuurhistorische elementen, Cultuurhistorisch landschap, Grenzen brede stroken, Gemeenten 1860, Groeves, Nederzettingen. Het gaat hier om de nog aanwezige historische elementen in het landschap zoals oude wegen, oude verkavelingspatronen en oude akkergrenzen, bouwwerken zoals vestingwerken, groeves, watermolens, kastelen of resten van kastelen, aangaande de regio Zuid-limburg is actualisatie op onderdelen noodzakelijk de gegevens hiervan zijn gebaseerd op een onderzoek uit 1988. Het onderzoek betreffende de regio Noord en Midden Limburg is van recentere datum (dr. J. Renes, Landschappen van Maas en Peel uit 1999). De historische landschappen geven een overzicht van de omvang van de steden en dorpen in de periode 1806-1840, en geeft tevens aan welke gebieden toen ontgonnen en in gebruik genomen waren. Ook is aangegeven welke gebieden in de periode 1840-1890 ontgonnen zijn en welke gebieden na 1890 ontgonnen zijn: oude en jonge cultuurlandschappen.

Archeologische waarden

Uitgangspunt is het archeologisch erfgoed in situ (op de oorspronkelijke vindplaats) te beschermen. Op Europees niveau is daarvoor door het Rijk het Verdrag van Malta ondertekend en zijn verplichtingen aangegaan. Voor archeologisch waardevolle terreinen, zoals aangegeven op de Archeologische monumentenkaart Limburg en voor gebieden met een (middel)hoge verwachtingswaarde voor archeologisch erfgoed, moeten bij voorgenomen ruimtelijke activiteiten de archeologische waarden door middel van vooronderzoek in kaart worden gebracht.

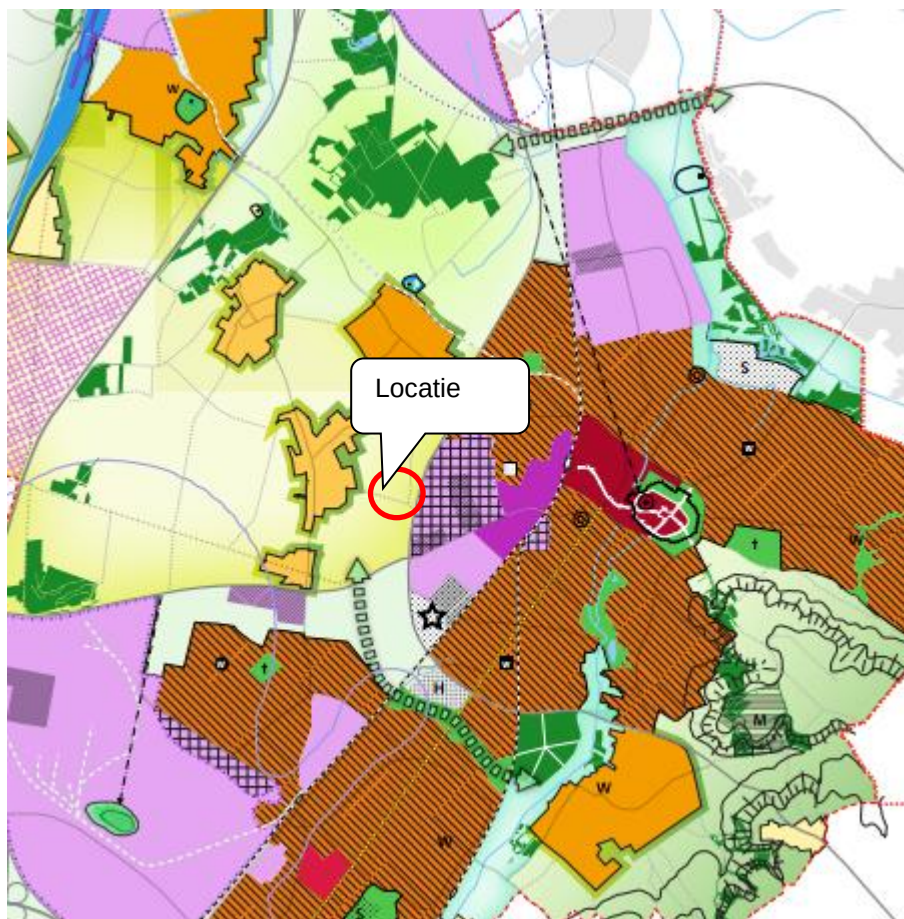
De gegevens over de archeologie zijn onderverdeeld in:

- Archeologische monumenten
Deze bevatten de rijksmonumenten en de te beschermen archeologische monumenten en terreinen, die van hoge archeologische waarde of betekenis zijn.
- Grens Via Belgica
Deze grens geeft globaal de breedte aan waar het tracé van deze Romeinse weg is aangelegd.
- Historische dorpskernen
Dit bevat de beschermende dorpsgezichten en historische buitenplaatsen.
- IKAW (indicatieve archeologische waarden).
Deze zogenaamde archeologische verwachtingskaart geeft een gebiedsindeling in drie categorieën, op basis van de verwachting van archeologische vondsten (gebieden met een lage, midden, danwel een hoge archeologische verwachting).

Zie paragraaf 4.6 voor de resultaten van het uitgevoerde onderzoek.

3.4 Gemeentelijke structuurvisie

De structuurvisie van de gemeente Sittard/Geleen is vastgesteld door de gemeenteraad op 10 juni 2010. Op onderstaande afbeelding is een uitsnede weergegeven van de structuurvisiekaart.

afbeelding 5, uitsnede structuurvisiekaart

Kern van de structuurvisie is de structuurvisiekaart. Op deze kaart is in één oogopslag te zien wat de visie van Sittard-Geleen is op de ruimtelijke ontwikkeling. Het betreft voor de voorliggende locatie het open coulisselandschap dat onderdeel uitmaakt van het Middenteras.

Centraal in de gemeente ligt het Middenteras, met daarop een coulisselandschap met een zeer open karakter. In het noordelijk deel van het terras is dit een nat bosrijk landschap waar het Limbrichterbos een onderdeel van uitmaakt. Dit heeft een unieke positie en is ecologisch zeer waardevol. Kenmerkend voor het coulisselandschap is de afwisseling van open gebieden, bomenlaantjes/landwegen en kleine dorpen. Het uiterlijk van dit cultuurlandschap is historisch gegroeid, en een veelheid aan cultuurhistorische elementen is nog herkenbaar. De verschillende delen van het landschap vormen een samenhangend geheel. Het gebied is grotendeels in gebruik als agrarisch gebied met kleinschalig karakter.

Het voorliggende initiatief, een grondgebonden agrarisch bedrijf, past goed binnen de doelstellingen zoals beschreven in de structuurvisie. Het betreft een grondgebonden bedrijf dat past bij het agrarisch gebied met kleinschalig karakter. Het open coulisselandschap is een locatie waarin de voorgenomen ontwikkelingen goed passen.

4 Randvoorwaarden / Onderzoeken

4.1 Milieu

4.1.1 Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (Het Activiteitenbesluit)

De wijziging van het Activiteitenbesluit in het kader van agrarische activiteiten is op 1 oktober 2012 in Staatsblad 2012 nr. 441 gepubliceerd. Dit besluit is op 1 januari 2013 in werking getreden.

Met dit besluit zijn diverse agrarische besluiten onder het Besluit algemene regels voor inrichtingen (het Barim) gebracht. Het betreft het Besluit landbouw, het Besluit glastuinbouw, het Besluit mestbassins en het Besluit lozingen open teelt en veehouderij. Daarnaast komen intensieve veehouderijen tot de IPPC-grens (40.000 stuks pluimvee, 2000 vleesvarkens of 750 zeugen) onder het Activiteitenbesluit te vallen.

Het Barim (Activiteitenbesluit) maakt onderscheid tussen 3 categorieën van bedrijven: type A, B en C. Het hangt af van de milieubelasting, onder welke categorie een bedrijf valt. Type A bedrijven moeten zich houden aan de regels van het Barim (Activiteitenbesluit) maar zijn niet meldingsplichtig ten aanzien van hun activiteiten. Type B bedrijven zijn wel meldingsplichtig ten aanzien van hun activiteiten. Voor type C bedrijven geldt dat zij (voor het onderdeel milieu) nog steeds een omgevingsvergunning moeten aanvragen.

De Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) en het Besluit omgevingsrecht (Bor) bepalen of er sprake is van vergunningplicht.

De vergunningplicht betreft:

- Omgevingsvergunning milieu (Wabo, artikel 2.1 onder e) en/of
 - Omgevingsvergunning beperkte milieutoets (Wabo, artikel 2.1 onder i).
- De Omgevingsvergunning beperkte milieutoets (OBM) is een toestemming van het bevoegd gezag voordat een bedrijf kan starten met deze activiteiten. Deze vergunning bevat verder geen voorschriften. Sinds 1 januari 2011 heeft een bedrijf deze vergunning nodig voor specifiek aangewezen activiteiten.

Het onderhavige initiatief heeft betrekking op een grondgebonden agrarisch bedrijf. De omvang is zodanig dat deze onder het activiteitenbesluit valt. Voor dit bedrijf is de Activiteitenbesluit Internetmodule (AIM) doorlopen. Er is sprake van een inrichting B, onder andere doordat er gewasbeschermingsmiddelen worden opgeslagen en er een bovengrondse dieseltank aanwezig is.

4.1.2 Bodem en grondwater

Er vinden mogelijk bodembedreigende activiteiten plaats door opslag;

- Brandstoffen in een bovengrondse tank,
- Gewasbeschermingsmiddelen in kast,

Wij hebben bij het beoordelen van de gevolgen van de aangevraagde activiteiten voor de bodem de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten (NRB) als uitgangspunt genomen. De NRB is een hulpmiddel voor het bepalen van de kans op bodemverontreiniging en de voor te schrijven bodembeschermende maatregelen en voorzieningen.

Gelet op de manier waarop de genoemde stoffen gaan worden opgeslagen en de bijbehorende beheersmaatregelen en voorzieningen is dat de kans op bodemverontreiniging verwaarloosbaar (de laagste risicocategorie in de NRB) is. Er wordt voorzien in een goede bescherming van de bodem, zoals hierna vermeld.

De verwaarloosbare kans op bodemverontreiniging maakt bovendien een nul situatie bodemonderzoek overbodig. Volgens een vaste lijn in de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State is een onderzoek niet nodig als toereikende gedragsregels en voorzieningen met het oog op de bescherming van de bodem zijn voorgeschreven, zodat op grond van het geheel aan maatregelen mag worden aangenomen dat bij naleving van de

voorschriften de kwaliteit van de bodem niet in het geding is. Zoals wij hebben toegelicht is dat hier het geval.

Bij bestemmingswijzigingen ten behoeve van de vestiging van een grondgebonden agrarisch bedrijf, staat in de Handreiking Ruimtelijke Ontwikkeling van de provincie Limburg de te volgen handelswijze weergegeven met betrekking tot bodemonderzoek. Bij het wijzigen van het gebruik dient een bodemonderzoek te worden uitgevoerd.

Bij de totstandkoming van het vigerend bestemmingsplan is gebruik gemaakt van een onderzoek met rapportnummer ECO95.061 het betreft een verkennend bodemonderzoek, uitgevoerd door Aelmans ECO B.V. en is als bijlage 1 bij deze aanvraag gevoegd. De onderzoekslocatie omvat het gehele plangebied. Conclusie van het onderzoek is dat “gezien de resultaten van het Verkennend bodemonderzoek zijn er op de onderhavig locatie in de huidige situatie geen directe risico’s voor het milieu en de volksgezondheid te verwachten.”

Opslag van brandstof

De aanvraag voorziet in de opslag van dieselolie in een nieuwe gecertificeerde tank met lekbak van maximaal 2.500 liter. Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen (kortweg PGS 30) bevat richtlijnen voor de opslag van vloeibare aardolieproducten, om zeker te stellen dat de opslag van dieselolie op een verantwoorde manier plaatsvindt.

Opslag van gewasbeschermingsmiddelen

Seizoensmatig zal er sprake zijn van opslag van gewasbeschermingsmiddelen. De middelen zullen worden opgeslagen in een nieuw te bouwen loods in een afgesloten geventileerde kast die staat op een vloestofdichte vloer. Het gaat om maximaal 75 liter aan middelen.

Conclusie

Conclusie van het onderzoek uitgevoerd door Aelmans is dat “gezien de resultaten van het verkennend bodemonderzoek zijn er op de onderhavig locatie in de huidige situatie geen directe risico’s voor het milieu en de volksgezondheid te verwachten.” Tevens tonen de resultaten van het onderzoek aan dat de locatie geschikt is voor het huidige gebruik. Het betrof ten tijde van de uitvoering van het onderzoek een agrarisch bedrijf, aangenomen wordt aangezien het feit dat er in de tussenliggende periode enkel agrarische activiteiten hebben plaatsgevonden, dat de locatie nog steeds geschikt is voor (grondgebonden) agrarisch gebruik.

4.1.3 Luchtkwaliteit

Bij de beoordeling van de invloed van een initiatief op de luchtkwaliteit dient de gevraagde ontwikkeling getoetst te worden aan de grenswaarden uit de Wet milieubeheer. Dit staat in artikel 5.16 van de Wet milieubeheer. Aan een ontwikkeling kan in principe medewerking verleend worden indien er geen overschrijding van de grenswaarden plaatsvindt. Is er toch sprake van een overschrijding, dan is de ontwikkeling alleen mogelijk indien de luchtkwaliteit door het project niet of niet in betekenende mate verslechterd.

Wanneer een ontwikkeling 'niet in betekenende mate' bijdraagt aan de concentratie fijn stof kan in het belang van een goede ruimtelijke ordening medewerking verleend worden aan een initiatief. Voor fijn stof houdt dit in een toename van 1,2 microgram (3% van de grenswaarde) op het beoordelingspunt. Met behulp van ISL3a kan berekend worden of de bijdrage NIBM is. In de Handreiking fijn stof en veehouderijen zijn daarnaast vuistregels te vinden. Als uit de vuistregels blijkt dat een bijdrage NIBM is, hoeft niet meer gerekend te worden met ISL3a.

De luchtkwaliteit wordt alleen beoordeeld op plaatsen waar significante blootstelling aan mensen plaatsvindt. Een plaats met significante blootstelling kan bijvoorbeeld een woning, school of sportterrein zijn.

Op basis van het Besluit en de Regeling NIBM kan een project als niet in betekenende mate worden beschouwd voor bepaalde aangewezen categorieën. Eén van deze categorieën heeft betrekking op inrichtingen. Onder meer zijn akkerbouw- of tuinbouwbedrijven met open grondteelt aangewezen als

inrichtingen die niet in betekenende mate bijdragen aan de luchtkwaliteit. Een toetsing aan de grenswaarden uit de Wet luchtkwaliteit is dan ook niet aan de orde. De luchtkwaliteit vormt geen belemmering voor het vaststellen van het voorliggende bestemmingsplan.

4.2 Geluid en Trillingen

De geluidbelasting van de aangevraagde activiteiten op woningen in de omgeving is beoordeeld met behulp van de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening (Handreiking), uitgebracht door het voormalige ministerie van VROM. De Handreiking beveelt aan om bij vergunningaanvragen voor een bestaande inrichting de richtwaarden voor woonomgevingen opnieuw te toetsen. Deze richtwaarden zijn opgenomen in tabel 4 van de Handreiking:

aard van de woonomgeving	aanbevolen richtwaarden in dB(A)		
	dag (7-19 uur)	avond (19-23 uur)	nacht (23-7 uur)
landelijke omgeving	40	35	30
rustige woonwijk, weinig verkeer	45	40	35
woonwijk in de stad	50	45	40

afbeelding 6, tabel richtwaarden voor woonomgevingen

De omgeving van de inrichting kan op basis van de Handreiking worden getypeerd als landelijke omgeving (rustig buitengebied met veel weilanden, verspreid liggende bebouwing en bosgebied).

Behalve verkeer zijn er geen andere geluidsbronnen op het bedrijf aanwezig.

Bij de vaststelling van het vigerend bestemmingsplan is een akoestisch onderzoek uitgevoerd met verkeersgegevens tot 2022. Dit onderzoek is bijgevoegd als bijlage 2. Conclusie van dit rapport is dat aan de voorkeursgrenswaarde uit de Wgh voldaan wordt.

Het onderzoek met verkeersgegevens tot 2022 kan nog steeds worden gebruikt.. Feit is immers dat op de locatie een verbod voor auto's en motoren geldt, uitgezonderd bestemmingsverkeer. De toename van verkeer kan enkel voortkomen uit bestemmingsverkeer. Nu op de locatie geen woningbouw zal plaatsvinden wordt verondersteld dat het aantal verkeersbewegingen zullen afnemen ten opzichte van de verwachte onderzochte verwachting.

De Wgh legt geen restricties op. Bij de bedrijfsvoering zal, mede door de afstand tot omliggende locaties, aan alle geldende geluideisen worden voldaan. Verdere geluid reducerende maatregelen zijn derhalve niet noodzakelijk.

4.3 Milieuzonering / Bedrijvigheid

De handreiking Bedrijven en milieuzonering is een hulpmiddel voor milieuzonering in de ruimtelijke inrichting. Milieuzonering zorgt ervoor dat nieuwe bedrijven een juiste plek in de nabijheid van woningen krijgen en dat nieuwe woningen op een verantwoorde afstand van bedrijven komen te staan. De handreiking Bedrijven en milieuzonering is ingrijpend herzien in 2007 en in 2009 licht gewijzigd.

De belangrijkste toepassing van de handreiking Bedrijven en milieuzonering is het gebruik bij het opstellen van een bestemmingsplan met bedrijfsbestemmingen. Niet alle soorten bedrijven zijn geschikt voor alle bedrijventerreinen. Sommige terreinen zijn alleen geschikt voor lichte bedrijvigheid. Op andere terreinen kan juist de zware industrie een plek vinden. De handreiking onderscheidt 6 milieucategorieën: van heel licht (milieucategorie 1) tot heel zwaar (milieucategorie 6). In de handreiking is een lijst opgenomen met ruim 600 verschillende typen bedrijvigheid, elk met een eigen milieucategorie. Deze lijst kan in het bestemmingsplan vertaald worden naar een Staat van bedrijfsactiviteiten, die aan de voorschriften van het bestemmingsplan kan worden gevoegd. In bijlage 4 van de handreiking is een lijst opgenomen met typen bedrijven die, onder voorwaarden, geschikt zijn voor gebieden met functiemenging (met onder meer bedrijven en woningen bij elkaar in één gebied). Deze lijst kan worden gebruikt voor het samenstellen van een Staat van bedrijfsactiviteiten bij de voorschriften van een bestemmingsplan voor een gebied met functiemenging.

De handreiking Bedrijven en milieuzonering wordt daarnaast gebruikt voor:

- locatiekeuze studies voor bedrijven, bedrijventerreinen en woningen nabij bedrijven

- de ruimtelijke inpassing van woningen nabij bedrijven en bedrijventerreinen
- de toetsing van concrete (bedrijfs)activiteiten in het kader van vrijstellingen van het bestemmingsplan.

In de handreiking zijn al deze toepassingen in concrete praktijkgerichte stappenplannen uitgewerkt.

De beoogde activiteit is in de handreiking vermeld onder code 011, 012, 013 Hierbij worden richtafstanden aangeven van;

• Geur	10 m.
• Stof	10 m.
• Geluid	30 m.
• Gevaar	10 m.

De grootste afstand is 30 meter. De activiteit is ingedeeld in categorie 2.

Deze afstanden zijn indicatief van aard. In de handreiking wordt vermeld dat bij agrarische bedrijven vaak andere wetgeving bepalend is voor de te hanteren afstand normen. Zie o.a. paragraaf 4.1.

In de onderhavige situatie betekent dit dat er betreffende het aspect Milieuzonering/Bedrijvigheid geen beperkingen zijn ten aanzien van dit bestemmingsplan. De afstanden tot de omliggende locaties zijn aanmerkelijk groter dan 30m.

4.4 Externe Veiligheid

Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI)

Het Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI) is in 2004 in werking getreden. Hiermee zijn de risiconormen voor externe veiligheid met betrekking tot bedrijven met gevaarlijke stoffen wettelijk vastgelegd. In 2004 is ook de Regeling Externe Veiligheid Inrichtingen (REVI) in werking getreden. Deze regeling strekt tot uitvoering van het BEVI.

Het BEVI heeft als doel zowel individuele als groepen burgers een beschermingsniveau te garanderen tegen een ongeval met gevaarlijke stoffen.

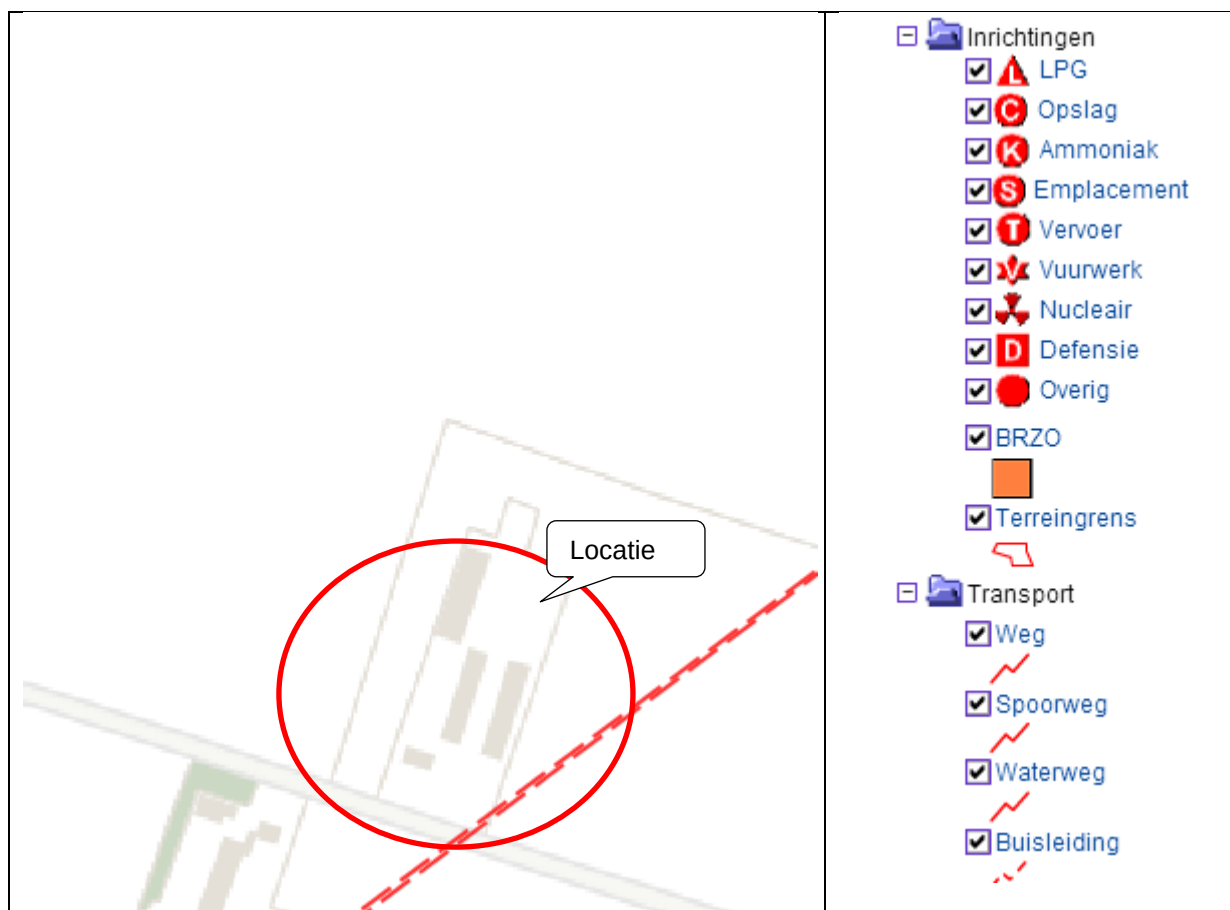
Het Bevi is van toepassing op Wm-vergunningplichtige risicovolle inrichtingen en/of nabijgelegen beperkt kwetsbare en kwetsbare objecten. Het bedrijf van de initiatiefnemer is een inrichting die niet onder de definitie van risicovolle inrichting (ex artikel 2 Bevi) valt.

Plaatsgebonden risico

Men kan de kans berekenen, dat zich op een bepaalde plaats over een periode van één jaar een dodelijk ongeluk voordoet, als direct gevolg van een incident op een bedrijf indien zich op die plaats iemand bevindt. Hierbij is het niet van belang of op die plaats daadwerkelijk een persoon aanwezig is. Concreet: de kans dat een denkbeeldig persoon, die zich een jaar lang permanent op de betreffende plek bevindt (de plek waarvoor het risico is uitgerekend), dodelijk verongelukt door een bedrijfs- of transportongeval. Dit risico, wordt het plaatsgebonden risico genoemd.

Groepsrisico

Bij het berekenen van het risico is het – in plaats van uit te gaan van een denkbeeldig persoon – ook mogelijk om te kijken naar de werkelijk aanwezige bevolking en de verspreiding van die bevolking rondom een bedrijf. Bepaald wordt dan hoe groot de kans is op één, tien of meer slachtoffers tegelijk onder die bevolking. Deze kans op een ramp van een bepaalde omvang heet het groepsrisico. Welke kans acceptabel geacht wordt, is onder andere afhankelijk van de omvang van de ramp en de mate waarin hulpverleners op de bestrijding ervan zijn voorbereid.

afbeelding 7, Bron; Risicokaart.nl

Gevaarlijke stoffen

Het aspect externe veiligheid dient te worden beoordeeld vanuit het risico dat de activiteit voor de omgeving kan opleveren en vanuit risico's die de omgeving voor de activiteit kan veroorzaken. Bronnen van deze risico's kunnen zijn het vervoer van gevaarlijke stoffen door buisleidingen, het vervoer van gevaarlijke stoffen over de weg en inrichtingen zoals bijvoorbeeld een LPG- Tankstation en bedrijventerrein Chemelot. Voor het groepsrisico is de transportstroom van toxische stoffen bepalend voor het invloedsgebied van zowel wegen als spoor. Het initiatief ligt binnen het invloedsgebied van de N276.

Ingevolge de risicokaart van Limburg bevinden zich in de nabijheid van de projectlocatie risicobronnen. Nabij het initiatief vindt transport van gevaarlijke stoffen plaats via een buisleiding. Het betreft een etheenleiding en een brandstoftransportleiding. Er is hiervoor een risicoafstand vereist, ter waarborging van een veilig en bedrijfszeker gastransport.

Kabels en leidingen

De Regeling externe veiligheid buisleidingen strekt ertoe om buisleidingen voor het transport van aardgas en aardolieproducten onder de werking te brengen van het Besluit externe veiligheid buisleidingen (hierna: Bevb).

De gevolgen van het onder de werking brengen van het Bevb zijn voor buisleidingen voor aardgas en aardolieproducten voldoende onderzocht. De noodzakelijke uitzonderingen voor deze buisleidingen op de algemene regels van het Bevb worden ook in deze regeling vastgelegd. Een uniforme rekenmethodiek wordt voorgeschreven voor het plaatsgebonden risico en het groepsrisico.

De verplichting tot het verantwoorden van het groepsrisico bij het vaststellen van bestemmingsplannen is vereenvoudigd voor situaties waarbij sprake is van een zeer beperkt groepsrisico of een zeer beperkte toename van het groepsrisico.

Onderzoek externe veiligheid

Bij de vaststelling van het bestemmingsplan Buitengebied Sittard is door adviesbureau Caubergh Huygen een onderzoek uitgevoerd naar de externe veiligheid in het buitengebied van Sittard. Dit rapport is als bijlage 6 bij dit bestemmingplan gevoegd.

In het rapport wordt geconcludeerd dat het plaatsgebonden risico van de in de omgeving aanwezige risicobronnen en transportassen geen beperkingen levert voor het plangebied. Voor het groepsrisico geldt dat geen sprake is van een relevant groepsrisico ofwel geen relevante bijdrage van het plangebied aan het groepsrisico van de risicobronnen.

Daarnaast is onderzocht in hoeverre de ontwikkelingen binnen de invloedssfeer ligt van de etheenleiding ter hoogte van het Fischerpad. Sinds de vaststelling van het bestemmingsplan Buitengebied Sittard is een nieuwe rekenmethodiek voor etheen vastgesteld. Hierover is contact geweest met PPS, de leidingbeheerder van de etheenleiding. De PRcontour (de afstand gemeten vanaf het hart van de etheenleiding) dient 25 meter te bedragen. Binnen deze zone mogen geen kwetsbare objecten als bedoeld in het Bevb worden gerealiseerd.

Middels dit bestemmingsplan worden binnen de afstand van 25 meter buiten het hart van de etheenleiding geen kwetsbare objecten als bedoeld in het Bevb gerealiseerd. De etheenleiding is opgenomen op de verbeelding en voorzien van bijhorende regels ter bescherming van (beperkt) kwetsbare objecten.

Conclusie

Binnen de risicoafstand doen zich geen ontwikkelingen voor die een belemmering vormen voor de vaststelling van dit bestemmingsplan. Gezien het voorgaande vormen externe veiligheidsrisico's geen belemmering voor de vaststelling van dit bestemmingsplan.

4.5 Waterparagraaf

Sinds 1 november 2003 zijn overheden wettelijk verplicht om de watertoetsprocedure toe te passen bij het opstellen van ruimtelijke plannen en besluiten. De watertoets is een instrument waarmee waterhuishoudkundige belangen expliciet en op evenwichtige wijze worden meegewogen in de belangenafweging. Het is niet een toets achteraf, maar een proces dat de initiatiefnemer van een ruimtelijk plan en de waterbeheerder zo vroeg mogelijk met elkaar in gesprek brengt. Alle ruimtelijke plannen die van invloed kunnen zijn op de waterhuishouding worden voor advies voorgelegd aan de waterbeheerders. De inzet daarbij is om in elk afzonderlijk plan met maatwerk het reeds bestaande waterhuishoudkundige en ruimtelijke beleid goed toe te passen en uit te voeren. De waterhuishoudkundige aspecten die in de watertoetsprocedure worden betrokken, zijn de veiligheid, wateroverlast, watervoorziening, verdroging en riolering. Er wordt aandacht besteed aan zowel grondwater als oppervlaktewater en aan zowel waterkwaliteit als waterkwantiteit. Het watertoetsproces loopt van de locatiekeuze tot en met de inrichting en is van toepassing zowel in de stad als in landelijk gebied.

De watertoetsprocedure is verplicht voor alle bestemmingsplannen en projectafwijkingsbesluiten, inclusief uitwerkings- en wijzigingsplannen (zie het Besluit ruimtelijke ordening artikel 3.1.1). Voor plannen waarbij door de aard of omvang van het plan geen gevolgen voor de waterhuishouding te verwachten zijn, hoeft geen (pre)wateradvies te worden aangevraagd bij het watertoetsloket en bepaalt de gemeente zelf aan welke waterhuishoudkundige randvoorwaarden het plan moet voldoen.

Voor de locatie is in het recente verleden een watertoets uitgevoerd door Econsultancy (zie bijlage 4) waarin onder andere bepaald is wat de waterdoorlatendheid van de bodem is. Aangetoond zijn k-waarden van 0,1 en 0,4 meter/dag, uit vier boringen. Het planvoornemen gaat uit van het feit dat het verhard oppervlak niet toeneemt ten aanzien van de bestaande situatie ter plaatse.

Voor de oprichting van de multifunctionele loods geldt dat bij een maatgevende bui van $T = 100$ (84 mm) de te infiltreren hoeveelheid water 75,6 m³ (900 m² x 84 mm) bedraagt. Bij een maatgevende bui van $T = 10$ (50 mm) bedraagt de te infiltreren hoeveelheid 45 m³ (900 m² x 50 mm). Door de sloop van twee stierenstallen neemt het verhard oppervlak in zijn totaliteit echter niet toe.

Eventuele infiltratie/ en-of bergingsvoorzieningen zullen op eigen terrein en in eigen beheer moeten worden aangelegd en onderhouden. Water kan eenvoudig, op een rustige manier, infiltreren in de bodem op eigen grond rondom de locatie. De initiatiefnemer zal, als blijkt dat het afstromen naar de eigen grond voor overlast zorgt een infiltratievoorziening creëren. Door in dit geval een opvang te realiseren van 75 m3 kan het hemelwater bij een T=100 – bui in de infiltratievoorziening infiltreren. De initiatiefnemer maakt deze infiltratievoorziening ook als de omliggende grond qua eigendomssituatie niet meer bij de bebouwing behoort.

Conclusie: Gezien bovenstaande is het aspect water voldoende gewaarborgd en vormt het geen belemmering voor de gewenste ontwikkeling.

4.6 Cultuurhistorie en Archeologie

Relevant toetsingskader

De Monumentenwet regelt de bescherming van archeologisch erfgoed in de bodem, de inpassing ervan in de ruimtelijke ontwikkeling en de financiering van opgravingen: 'de verstoorder betaalt'. Voor gebieden waar archeologische waarden voorkomen of waar reële verwachtingen bestaan dat ter plaatse archeologische waarden aanwezig zijn, dient door de initiatiefnemer voorafgaand aan bodemingrepen archeologisch onderzoek te worden uitgevoerd. De uitkomsten van het archeologisch onderzoek dienen vervolgens volwaardig in de belangenafweging te worden betrokken. Het belangrijkste doel is de bescherming van het archeologische in de bodem (in situ) omdat de bodem doorgaans de beste garantie biedt voor een goede conservering. Er wordt uitgegaan van het basisprincipe 'de verstoorder betaalt' voor het opgraven en het documenteren van de aangetroffen waarden als behoud in de bodem niet tot de mogelijkheden behoort.

Conclusies onderzoek

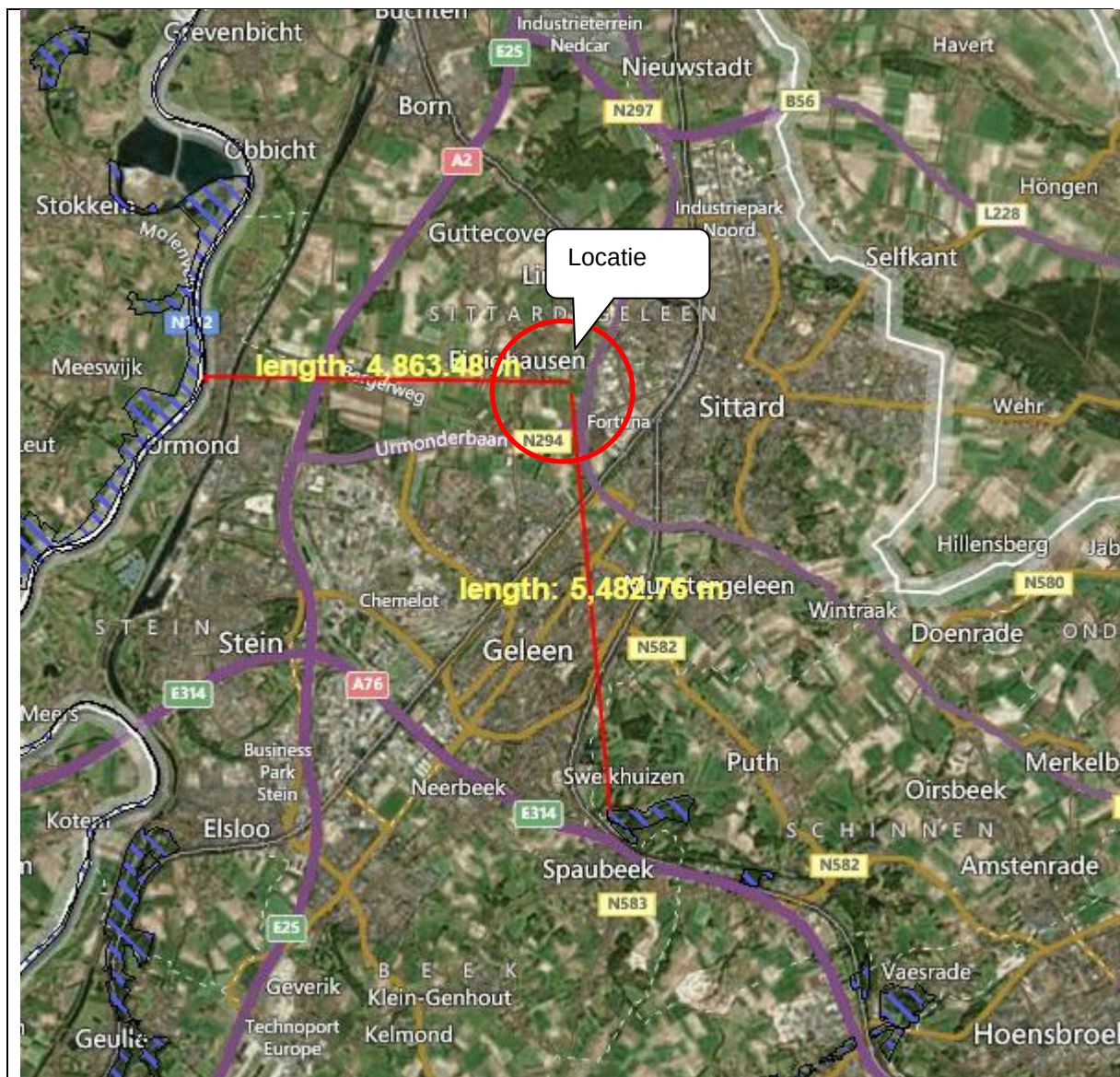
Het uitgevoerd bureauonderzoek en verkennend booronderzoek, zie bijlage 3, heeft informatie opgeleverd over de archeologische (verwachtings)waarde van het plangebied en is uitgevoerd door ArcheoPro. De conclusie van dit onderzoek is dat op basis van het uitgevoerde onderzoek niet kan worden uitgesloten dat er onder het huidige bedrijfsterrein nog intacte bodems met daarin archeologische resten voorkomen. Geadviseerd is om vrijstelling te verlenen voor archeologisch vervolgonderzoek. De hoge archeologische verwachtingswaarde voor het plangebied blijft van kracht.

In alle gevallen geldt dat indien bij graafwerkzaamheden desondanks archeologische materialen en/of sporen aangetroffen worden, deze gemeld dienen te worden bij de gemeente Sittard-Geleen, conform Monumentenwet 1988, laatste wijziging van 1 september 2007, paragraaf 7, artikel 53 en verder.

4.7 Natuurwaarden en landschapswaarden

Beoordeeld moet worden of de uitbreiding en/of wijziging van de inrichting significante gevolgen heeft voor natuurgebieden die in het kader van de Natuurbeschermingswet beschermd moeten worden.

In onderstaande afbeelding zijn de meest nabijgelegen gebieden ten opzichte van de inrichting aangegeven

afbeelding 8, Natura 2000 gebieden, De gearceerde gebieden zijn niet alleen aangemerkt als aangemerkt als habitatgebied maar ook voor de vogelrichtlijn. Bron: <http://natura2000.eea.europa.eu/>

Binnen een straal van 10 kilometer bevinden zich enkele Natura 2000 gebieden. De volgende gebieden zijn het dichtst bij de locatie gelegen:

Grensmaas : circa 5 km
Geleenbeekdal : circa 5,5 km

Toetsing

Gelet op de grote afstand tussen het plangebied en de gebieden kan op voorhand worden uitgesloten dat sprake is van noemenswaardige versturende effecten op het beschermde gebied. In dit verband wordt opgemerkt dat het initiatief geen ammoniakemissie impliceert. Ook is geen sprake van overige schadelijke effecten van het initiatief. De ontwikkelingen herbergen geen ruimtelijke effecten die zo ver als 5 kilometer meter dragen. Om deze reden vormen de Natura 2000-gebieden geen belemmering voor dit initiatief.

4.7.1 Soortenbescherming

Op basis van de Flora- en Faunawet moet bij alle geplande ruimtelijke ingrepen nagegaan worden of er schade wordt toegebracht aan beschermde planten- en diersoorten. In de wet is vastgelegd welke handelingen ten aanzien van beschermde soorten verboden zijn. Als de uitvoering van het plan een of meerdere verboden handelingen met zich meebrengt, is ontheffing nodig van de verbodsbepalingen.

De beschermde soorten worden als volgt onderscheiden:

- Algemene soorten (FF1);
- Overige soorten (FF2);
- Streng beschermde soorten (FF3).

Als soorten uit de derde categorie door het project schade zullen leiden, is het de vraag of het project wel doorgang kan vinden. Bij soorten uit de tweede categorie zal in ieder geval aangetoond moeten worden dat geen afbreuk wordt gedaan aan de gunstige staat van instandhouding van de soort. Pas dan zal ontheffing verkregen kunnen worden. Voor de soorten uit de eerste categorie geldt een algemene vrijstelling, waarbij de algemene zorgplicht uit de Flora- en Faunawet centraal staat.

Er is in het recente verleden een quickscan flora en fauna uitgevoerd, zie bijlage 5. Uit het onderzoek blijkt dat er geen aanwijzingen gevonden zijn van de aanwezigheid van jaarrond beschermde soorten. Door het jarenlange gebruik van de betrokken locatie als landbouwgrond is de kans op de aanwezigheid van bijzondere planten- en diersoorten op de locatie zeer beperkt. De plantensoorten op de locatie worden grotendeels door mensen gereguleerd. Voor diersoorten geldt dat er gedurende een lange reeks van jaren een dusdanige verstoring plaatsvond, verkeer en menselijke activiteit, dat de betreffende locatie niet geschikt is als leefgebied. Deze locatie is geen geschikt vestigings- en/of permanent leefgebied voor soorten uit de eerste en tweede categorie. Hooguit zullen een of meer van de algemeen voorkomende beschermde soorten hier bij tijd en wijle verblijven. De aan te leggen erfbeplanting kan mogelijk bijdragen aan een vergroting van de verblijfsmogelijkheden.

worden aangelegd.
Het aspect natuur- en landschapswaarden vormt geen belemmering bij de vaststelling van onderhavig bestemmingsplan.

4.8 Verkeer en infrastructuur

Het plangebied is gelegen aan het Fischerpad in Einighausen, in het buitengebied van de gemeente Sittard-Geleen. Het bedrijf wordt ontsloten via het Fischerpad, zowel in de richting van Einighausen in het westen als Sittard in het oosten.

De verkeersaantrekkende werking van het project bestaat hoofdzakelijk uit bewonersverkeer. Het betreft bij benadering ongeveer 4 personenauto's per dag en 2 vormen van agrarisch verkeer, hoofdzakelijk in de vorm van tractors. Incidenteel zal vrachtverkeer plaatsvinden. Dit zal naar verwachting maximaal 20 maal per jaar zijn.

Het project leidt derhalve tot een afname van verkeersbewegingen. Immers voorziet het plan niet in de bouw van woningen, zoals in de vigerende situatie is toegestaan. Het project heeft geen substantiële consequenties voor de wegenstructuur, verkeersintensiteiten en verkeersveiligheid. Aanpassingen aan de openbare weg als gevolg van dit project zijn niet noodzakelijk.

Per (bedrijfs)woning en bedrijf zijn in zijn algemeenheid op basis van de parkeernormcijfers van de gemeente Sittard-Geleen parkeerplaatsen vereist. Het aanwezige erf is ruim voldoende om op eigen grond te parkeren.

5 UITVOERBAARHEID

5.1 Grondexploitatie en financiële uitvoerbaarheid

Bij de voorbereiding van een bestemmingsplan dient op grond van artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) in de plantoelichting minimaal inzicht te worden gegeven in de economische uitvoerbaarheid van het plan. Met de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening is daarbij de verplichting ontstaan om, indien er sprake is van een ontwikkeling waarvoor de gemeente redelijkerwijs kosten moet maken, deze kosten op de initiatiefnemer te verhalen. Voorbeelden hiervan zijn de aanleg van voorzieningen van openbaar nut en de plankosten. Een en ander dient te worden vastgelegd in privaatrechtelijke overeenkomsten met iedere grondeigenaar. Als er met een grondeigenaar geen overeenkomst is gesloten en het kostenverhaal niet anderszins is verzekerd, dient een exploitatieplan te worden opgesteld welke tegelijkertijd met het bestemmingsplan moet worden vastgesteld. In dit bestemmingsplan wordt uitsluitend de bestemmingswijziging van 'Wonen' naar '(grondgebonden) Agrarisch' mogelijk gemaakt. Voor het overige worden geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk gemaakt.

De uitvoering van het plan is in particuliere handen. Het project heeft dan ook geen gevolgen voor de gemeentelijke financiën. In de onderhavige situatie is niet te verwachten dat derden schade leiden door de gevraagde ontwikkeling.

Gezien het voorgaande wordt het plan financieel uitvoerbaar geacht.

5.2 Maatschappelijke haalbaarheid

De uitgangspunten voor het beleid, zoals opgenomen in onderhavig bestemmingsplan, zijn terug te vinden in de vigerende bestemmingsplannen en het reconstructieplan voor Noord- en Midden Limburg. Over het beleid is reeds consensus bereikt. Het college van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Sittard-Geleen heeft aangegeven in te kunnen stemmen met de voorgenomen ontwikkelingen. Hierbij is aangegeven dat de gemeente grote waarde hecht aan maatschappelijk draagvlak bij de omwonenden. Daartoe is een informatiebijeenkomst georganiseerd op 9 juli 2015 op de voorliggende locatie. Het initiatief werd door de aanwezige omwonenden als positief ervaren. Het voorliggende initiatief lijkt breed gedragen te worden.

Gezien het voorgaande wordt het plan maatschappelijk uitvoerbaar geacht.

6 HANDHAVINGSPARAGRAAF

Een bestemmingsplan is voor de gemeente een belangrijk instrument om haar ruimtelijk beleid vorm te geven. Door middel van een combinatie van positieve bestemmingen en het uitsluiten van bepaalde activiteiten en functies kan sturing plaatsvinden van gewenste en ongewenste ontwikkelingen. Een belangrijk aspect hierbij is de handhaving en het toezicht op de naleving van het bestemmingsplan. Deze handhaving is van cruciaal belang om de in het plan opgenomen ruimtelijke kwaliteiten ook op langere termijn daadwerkelijk te kunnen vasthouden. Daarnaast is de handhaving van belang uit een oogpunt van rechtszekerheid: alle bewoners en gebruikers dienen door de gemeente op eenzelfde wijze daadwerkelijk aan het plan worden gehouden.

In dit bestemmingsplan is daarom allereerst gestreefd naar een zo groot mogelijke eenvoud van in het bijzonder de regels.

Hoe groter de eenvoud (en daarmee de toegankelijkheid en leesbaarheid), hoe groter in de praktijk de mogelijkheden om toe te zien op de naleving van het plan. Hoe minder knellend de regels zijn, hoe kleiner de kans dat het met de regels wat minder nauw wordt genomen. In de praktijk worden op de lange duur immers ook alleen die regels gerespecteerd waarvan door de betrokkenen de noodzaak en de redelijkheid wordt ingezien.

Om in de toekomst adequaat handhavend te kunnen optreden zijn duidelijke regelingen voor duidelijke doelen noodzakelijk. De uitgangspunten van het plan moeten op een heldere en goed traceerbare wijze zijn vertaald in de juridische opzet van het plan. Van elk voorschrift moet het oorspronkelijke doel traceerbaar zijn.

Door de in dit plan gemaakte keuze voor een systematische planopzet, uitgesplitst naar diverse aspecten, die corresponderen met de verschillende bestemmingen, kan op eenvoudige wijze de vertaling van toelichting naar 'gemeentelijk beleid' en bebouwing- en gebruiksvoorschriften worden gevolgd. Het doel van de opgenomen regelingen is steeds duidelijk.

Handhaving binnen het kader van het bestemmingsplan

Na het van kracht worden van deze partiële herziening van het vigerende bestemmingsplan moet toegezien worden op handhaving van de volgende regelingen:

- gebruiksvoorschriften voor gronden en opstallen: opgetreden moet worden tegen strijdig gebruik van gronden en opstallen, zoals omschreven in de doeleindenomschrijving en gebruiksvoorschriften voor gronden en opstallen;
- de bebouwingsvoorschriften: opgetreden moet worden tegen illegale bouwsels, dat wil zeggen bouwsels die zonder of in afwijking van een omgevingsvergunning worden gebouwd en afwijken van de bebouwingsregels;
- omgevingsvergunningen: opgetreden moet worden tegen werken, geen bouwwerken zijnde, en werkzaamheden, die omgevingsvergunning plichtig zijn maar zonder omgevingsvergunning worden uitgevoerd.
- de tegenprestatie: Voor de uitbreiding van het bouwvlak is een tegenprestatie van de ondernemers vereist. Middels een privaatrechtelijke overeenkomst dient ervoor gezorgd te worden dat de ondernemers de verplichting hiertoe nakomen.

De wijze waarop handhavend zal worden opgetreden (via artikel 125 van de Gemeentewet en/of via afdeling/hoofdstuk 5 van de Algemene wet bestuursrecht) is vastgelegd in het handhavingsbeleid van de gemeente Sittard-Geleen. Bij het nemen van handhavingsbesluiten wordt getoetst aan beleidsregels, zoals de handhavingsnota. Daarnaast is het van belang dat de regelingen uit het bestemmingsplan bekend zijn bij de bewoners en gebruikers van opstallen en gronden. Ruime publicitaire aandacht in het kader van vaststelling en goedkeuring en een actieve opstelling bij vragen en opmerkingen van bewoners en gebruikers dragen daar aan bij.

Aanschrijvingen

De aanschrijvingen in het kader van het gemeentelijke handhavingsbeleid zullen conform de regelingen uit de bijbehorende beleidsnota worden uitgevoerd.

7 COMMUNICATIEPARAGRAAF

7.1 Procedure

Voor de procedure wordt verwezen naar artikel 3.8 e.v. van de Wet ruimtelijke ordening en afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Het bestemmingsplan doorloopt als (voor)ontwerp respectievelijk vastgesteld en onherroepelijk bestemmingsplan de volgende procedure, te weten:

- a. Voorbereiding:
Vooroverleg met diensten van rijk en provincie
- b. Ontwerp:
1e ter inzage legging (bestemmingsplan)
- c. Vaststelling:
Vaststelling door de Raad en ter inzage legging (vastgesteld bestemmingsplan)
- d. Beroep:
(Gedeeltelijk) onherroepelijk bestemmingsplan
Reactieve aanwijzing
Beroep bij Raad van State

In het kader van deze procedure is een bezwarenprocedure mogelijk waarbij eenieder zijn/haar zienswijze (bij de gemeenteraad) kenbaar kan maken. In publicaties met betrekking tot de diverse stappen die het plan moet doorlopen wordt daarvan steeds melding gemaakt. Uiteindelijk besluit de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, indien nodig, over het plan in zijn onherroepelijke vorm.

Het vooroverleg met diensten van Rijk en provincie
Tot de voorbereiding van dit bestemmingsplan behoort het overleg met de daarvoor in aanmerking komende instanties. Instanties die blijkens hun werkterrein, belangen vertegenwoordigen of bevoegdheden krachtens de Wro hebben, bij de totstandkoming van bestemmingsplannen, betrokken in het kader van artikel 3.1.1. van het Besluit ruimtelijke ordening.

Nutsbedrijven zijn niet afzonderlijk aangeschreven. Op basis van het vigerende bestemmingsplan is beoordeeld of er afzonderlijke belangen in het geding zijn. Dit is voor het onderhavige bestemmingsplan niet aan de orde.